

Súd: Najvyšší správny súd SR
Spisová značka: 3Sfk/63/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 0924100098
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 06. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zuzana Šabová
ECLI: ECLI:SK:NSSSR:2025:0924100098.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší správny súd Slovenskej republiky, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zuzany Šabovej, PhD. a členov senátu JUDr. Kataríny Benczovej a Michala Dzurdzíka, PhD. v právnej veci žalobcu: Jozef Lopuch - Club Hotel OLYMPIA, miesto podnikania: Partizánska 684/80, 058 01 Poprad, IČO: 14 285 410, právne zastúpený: JUDr. Marek Radačovský, advokát, so sídlom Žriedlová 3, 040 01 Košice, IČO: 35 553 961, proti žalovanému: Finančné riaditeľstvo Slovenskej republiky, so sídlom Lazovná 63, 971 01 Banská Bystrica, o preskúmanie rozhodnutia žalovaného č. 100797865/2020 zo dňa 22.04.2020, o kasačnej sťažnosti žalobcu proti rozsudku Správneho súdu v Košiciach č. k. 1Sf/27/2024 - 28 zo dňa 25.07.2024, takto

rozhodol:

- I. Kasačná sťažnosť sa zamietá.
- II. Žalovanému sa nárok na náhradu trov kasačného konania nepriznáva.

odôvodnenie:

I. Konanie pred orgánmi verejnej správy

1. Daňový úrad Prešov, pobočka Poprad (ďalej „správca dane“, „prvostupňový orgán“) vykonal u žalobcu daňovú kontrolu za zdaňovacie obdobie február až december 2013, o ktorej výsledku vyhotovil Protokol č. 101664088/2018 zo dňa 24.08.2018. Na základe výsledkov vykonanej daňovej kontroly, protokolu a vyrubovacieho konania vydal správca dane rozhodnutie č. 102870223/2019 zo dňa 11.12.2019, ktorým podľa § 68 ods. 5 zákona č. 563/2009 Z. z. o správe daní (daňový poriadok) a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej „Daňový poriadok“) vyrubil žalobcovi rozdiel dane vo výške 2 263,38 eur na dani z pridanej hodnoty (ďalej „DPH“) za zdaňovacie obdobie máj 2013. Podľa správcu dane žalobca nepostupoval v súlade s § 19 ods. 2 zákona č. 222/2004 Z. z. o dani z pridanej hodnoty v znení neskorších predpisov (ďalej „zákon o dani z pridanej hodnoty“) a nepriznal daň z dokladov evidovaných elektronickou registračnou pokladnicou (ďalej „ERP“), ktoré sa do prevádzkovej ani fiskálnej pamäte nezaznamenávali, keďže boli tlačené prostredníctvom pripojenej nefiskálnej tlačiarne s použitím špeciálneho typu platby Hotovosť*. Na odvolanie žalobcu žalovaný rozhodnutím č. 100797865/2020 zo dňa 22.04.2020 rozhodnutie správcu dane potvrdil.

II. Konanie pred správnym súdom

2. Správny súd v Košiciach (ďalej „správny súd“) napadnutým rozsudkom žalobcu podľa § 190 zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok (ďalej „SSP“) zamietol ako nedôvodný.

3. Správny súd podľa § 140 SSP poukázal na odôvodnenie skôr vydaného rozsudku Správneho súdu Košiciach sp. zn. PO-1S/100/2020 zo dňa 5. októbra 2023, vo veci toho istého žalobcu, totožného predmetu konania, v ktorom išlo o vyrubenie rozdielu dane z pridanej hodnoty žalobcovi za zdaňovacie obdobie december 2016. Poukázal na to, že dôvody napadnutého rozhodnutia žalovaného preskúmaného vo veci sp. zn. PO-1S/100/2020 zo dňa 5. októbra 2023 korešpondujú s dôvodmi preskúmaného rozhodnutia žalovaného v prejednávanej veci. Identické sú i žalobné body a riešená otázka, že žalobcovi za predmetné zdaňovacie obdobia nevznikla daňová povinnosť na základe § 19 a

súv. zákona o DPH z dodaných zdaniteľných obchodov, ktoré neboli riadne evidované prostredníctvom elektronickej registračnej pokladnice žalobcu. Správny súd dospel k záveru, že v žalobnej argumentácii nie sú uvedené dôvody, pre ktoré by sa mal odkloniť od záverov uvedených v danom rozsudku.

III. Kasačná sťažnosť, stanovisko účastníkov

4. Proti napadnutému rozsudku podal sťažovateľ kasačnú sťažnosť podľa § 440 ods. 1 písm. g), h), f) SSP, v ktorej navrhol, aby kasačný súd napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil správne mu súdu na ďalšie konanie. Zároveň navrhol, aby kasačný súd priznal sťažovateľovi voči žalovanému právo na náhradu trov kasačného konania.

5. Sťažovateľ v úvode kasačnej sťažnosti namietal porušenie práva na spravodlivý proces z dôvodu, že správny súd nedostatočne odôvodnil napadnutý rozsudok, nedal sťažovateľovi odpovede na otázky súvisiace so žalobnými dôvodmi a námietkami. Rovnako namietal, že správny súd nesprávne posúdil žalobnú námietku týkajúcu sa nedostatočného zistenia skutkového stavu, a to najmä nevysporiadaním sa s dôkazmi, ktoré vyvracajú tvrdenia žalovaného. Správny súd podľa sťažovateľa zovšeobecnil obsah vykonaných dôkazov v podobe zápisníc o výsluchoch svedkov nepreukázaným tvrdením o neobjektívnosti svedkov.

6. Správny súd podľa sťažovateľa prevzal závery žalovaného bez vyhodnotenia svedeckých výpovedí, podľa ktorých svedkovia: T., D., B., T. S. D. vyvrátili zistenia ohľadom používania funkcie „Hotovosť“^{***}. Naproti tomu sťažovateľ namieta vyjadrenie svedka B. T., keď žalovaný vo svojom zrušujúcom rozhodnutí sám uviedol, že takéto vyjadrenie zamestnanca sťažovateľa nie je pre rozhodnutie a zistenie skutkového stavu postačujúce pre porušenie § 24 ods. 3 a § 63 ods. 2 Daňového poriadku. Rovnako namietal, že v predmetnej veci sa nekoná o nároku sťažovateľa na vrátenie odpočtu dane, kde by znášal dôkazné bremeno sťažovateľ, ale naopak, v tomto konaní znáša dôkazné bremeno žalovaný.

7. Ďalej namietal vyhodnotenie výpovedí svedkov: I., V. S. C., ktoré boli podľa jeho názoru vyhodnotené selektívne a vzhľadom na časovú diskontinuitu nemajú vplyv na skutočnosti, ktoré sa udiali v danom zdaniteľnom období. Podľa sťažovateľa svedkovia vyvrátili tvrdenia správcu dane o existencii nefiskálnej tlačiarne, nevšimli si, že by na niektorom z dokladov bolo uvedené „Hotovosť“^{***} a zároveň popreli, že by takéto doklady vyšli z tlačiarne. Tvrdenia ohľadom funkcie „Hotovosť“^{***} mali svedkovia predniesť po ovplyvnení obrázkom, ktorý správca dane vytiahol z „kopy papierov A4“, ktoré mal správca dane na stole počas pojednávania. Zároveň podľa sťažovateľa správca dane neuviedol výpovede iných svedkov (T., D., Š. G. S. Š.). Sťažovateľ ďalej poukázal na zápisnice správcu dane a 13 svedeckých výpovedí, z obsahu ktorých má byť vyvrátená existencia nefiskálnej tlačiarne, čo podľa sťažovateľa vyvracia záver o tlačení dokladov s údajom „Hotovosť“^{***}. To, že existencia nefiskálnej tlačiarne bola zistená na miestnom zisťovaní v októbri 2017 nemá podľa sťažovateľa relevanciu vo vzťahu k danej veci.

8. Správne mu súdu sťažovateľ vytýka aj to, že tento sa nevenoval ani tomu, že ani jeden zo svedkov nepotvrdil rozdiel medzi reálne prijatou tržbou a uzávierkou vytlačenou z elektronickej registračnej pokladnice. Je preto podľa sťažovateľa vylúčené, aby existovala akákoľvek tržba, ktorú žalovaný a správca dane označujú ako nepriznaná.

9. Správny súd podľa sťažovateľa dôkazy o existencii týchto príjmov nesprávne vyhodnotil, keďže samotná technická expertíza vypracovaná inou zložkou žalovaného nie je podľa právneho názoru samotného žalovaného dostatočným dôkazom na preukázanie existencie „ďalších“ tržieb, ktoré neboli uvedené v daňovom priznaní. Žalovaný na preukázanie tvrdení ohľadom prijímania tržieb podľa sťažovateľa neuvádza jediný dôkaz.

10. V tejto súvislosti poukázal na § 19 ods. 1 zákona o DPH. Má za to, že správca dane, ako ani žalovaný nepreukázali, že by u sťažovateľa v spornom zdaňovacom období vznikol zdaniteľný príjem vo výške určenej napadnutými rozhodnutiami, keď zároveň nebolo preukázané, že došlo k dodaniu tovarov alebo služieb, za ktoré by tieto plnenia prijal.

11. Ďalej namietal, že správca dane len svojvoľne skonštatoval, že technická expertíza je pre neho dostatočným podkladom na určenie rozdielu dane, bez toho aby kriticky zhodnotil obsah expertízy, pričom samotní zamestnanci FR SR vylúčili, že technická expertíza je dôkazom o existencii prijatia tržby za dotknuté zdaňovacie obdobie. V priebehu daňovej kontroly ani vo vyrubovacom konaní pritom podľa sťažovateľa nebolo preukázané prijatie tržieb na základe dokladov, ktoré správca dane označuje ako „falošné doklady“.

12. V závere namietal, že správny súd vedome prehliadol nedostatky procesných postupov správcu dane pri vykonávaní úkonov v rámci ústnych pojednávaní a tiež prehliadol formálne nedostatky protokolu z daňovej kontroly, a to napriek tomu, že ich sám identifikoval. Zdôraznil, že samotní zamestnanci FR SR ako vypočúvané osoby v závere zápisnice z ústneho pojednávania museli podať námietky proti jej obsahu.

13. Žalovaný vo vyjadrení ku kasačnej sťažnosti argumentoval v súlade so svojou predchádzajúcou argumentáciou uvedenou vo vyjadrení k žalobe a rozhodnutí žalovaného. Zároveň sa stotožnil s právnym posúdením správneho súdu a navrhol, aby kasačný súd zamietol kasačnú sťažnosť ako nedôvodnú.

IV. Právne posúdenie veci kasačným súdom

14. Najvyšší správny súd Slovenskej republiky v postavení kasačného súdu (ďalej „kasačný súd“) po preskúmaní napadnutého rozsudku správneho súdu a kasačnej sťažnosti, ako aj podkladového materiálu, dospel k záveru, že kasačná sťažnosť nie je dôvodná.

15. Predmetom rozhodnutí kasačného súdu už boli skutkovo aj právne obdobné veci identických účastníkov konania, obdobného skutkového stavu a obdobného obsahu kasačných sťažností sťažovateľa a to tak, že kasačná sťažnosť bola zamietnutá ako nedôvodná. Konkrétne, o rozsudku správneho súdu sp. zn. PO-1S/100/2020 zo dňa 5. októbra 2023, na ktorého odôvodnenie správny súd v prejednávanej veci poukazoval, kasačný súd rozhodol rozsudkom sp. zn. 4Sfk/14/2024 zo dňa 11.12.2024. Ďalšími rozsudkami kasačného súdu s totožným záverom a obsahom sú rozsudky sp. zn. 4Sfk/25/2024 zo dňa 23.10.2024, sp. zn. 5Sfk/33/2024 a 5Sfk/25/2024 zo dňa 30.01.2025 a 3Sfk/15/2024 zo dňa 27.03.2025.

16. Podľa § 464 ods. 2 SSP, ak kasačný súd rozhoduje o kasačnej sťažnosti v obdobnej veci, ktorá už bola aspoň v piatich prípadoch predmetom konania pred kasačným súdom na základe skoršej kasačnej sťažnosti podanej tým istým sťažovateľom, môže v odôvodnení svojho rozhodnutia poukázať už len na svoje skoršie rozhodnutia, a ak sa v celom rozsahu stotožňuje s ich odôvodnením, ďalšie dôvody už nemusí uvádzať.

17. Kasačný súd tak v súlade s § 464 ods. 2 SSP poukazuje na odôvodnenie vyššie uvádzaných rozhodnutí, s ktorými sa v plnom rozsahu stotožňuje.

V. Záverečné zhodnotenie a odôvodnenie rozsudku v časti trov

18. Kasačný súd s ohľadom na všetky uvedené skutočnosti nezistil dôvodnosť kasačnej sťažnosti a preto ju podľa § 461 SSP zamietol.

19. O trovách kasačného konania rozhodol kasačný súd podľa § 467 ods. 1 SSP v spojení s § 167 ods. 1 SSP a § 168 SSP, keď žalobca (sťažovateľ) bol v konaní pred kasačným súdom neúspešný a u žalovaného nezistil kasačný súd mimoriadne dôvody, pre ktoré by mu malo byť spravodlivo priznané právo na náhradu trov konania.

20. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3:0 (§ 463 SSP v spojení s § 139 ods. 4 SSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.